

community

The New Apostolic Church around the world

04/2019/LV

2019. gada Vasarsvētki

levadraksts:
ar visu spēku

Dievkalpojums:
kā darbojas Svētais Gars

Baznīcas mācība:
Kristus atnākšana

New Apostolic Church
International

Ar visu spēku

Mīļie ticības brāļi un māsas,

Svētais Gars darbojas visā savā spēkā, tā tas bija toreiz, tā ir arī šodien un būs rīt. Svētais Gars brīdina, stiprina, mierina un iedvesmo. Viņš ir pastāvīgs pavadonis visās dzīves situācijās.

Mēs atpazīstam Svēto Garu Tā darbībā:

Kristus baznīcā Tas stiprina ticību Jēzum arī vajāšanās, postā un ciešanās. Un kā toreiz, tā arī tagad tas stiprina evaņģēlija atziņu: Jēzus Kristus ir Dieva Dēls.

Apustuļa amatā Svētais Gars sagatavo ticīgos Jēzus atnākšanai. Caur apustuļa amatu ticīgie saņem Svētā Gara dāvanu un kopībā svin svēto vakarēdienu.

Svētais Gars darbojas draudzēs, gan mazās, gan lielās, neatkarīgi no dzīves apstākļiem un kultūras; Viņš ir klātesošs.

Ticīgajos Svētais Gars dāvā to spēku, kurā tie paliek uzticami Kristum, Viņam ticot un uz Viņu paļaujoties. Svētais Gars dāvā spēku nest dzīves nastas un kalpot draudzē savam tuvākajam.

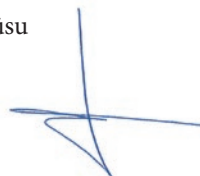
Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Neviens nevar apturēt Svēto Garu. Neviens nevar apturēt Dieva valstības attīstību. Svētais Gars darbojas ik dienu ar visu savu spēku. Un mēs vēlamies šo spēku izmantot draudzēs par labu brāļiem un māsām.

Mēs pateicamies Dievam, Svētajam Garam, ka tie darbojas Kristus baznīcā, apustuļa amatā, draudzēs un katrā Dieva bērņā atsevišķi.

Sirsnīgi sveicot,

jūsu

jūsu Žans Luka Šneiders

Svētā Gara darbošanās

Gandrīz 100 valstīs visos kontinentos ticības brāļi un māsas sekoja dievkalpojumam Goslārā (Vācija)

Attēls: Oliver Rütten

1. Korintiešiem 12, 13

*Jo arī mēs visi esam vienā garā kristīti
par vienu miesu, gan jūdi, gan grieķi,
gan vergi, gan brīvie; un mēs visi esam
dzirdināti ar vienu garu.*

Jo arī mēs visi esam vienā garā kristīti par vienu miesu, gan jūdi, gan grieķi, gan vergi, gan brīvie; un mēs visi esam dzirdināti ar vienu garu.

Jā, mīļie brāļi un māsas, Vasarsvētkos mēs atceramies par Svētā Gara izliešanu, Kristus baznīcas nodibināšanu, un tas, protams, ir pamats svinībām. Mums šodien ir skaista iespēja slavēt un godināt Dievu un Svēto Garu. Es zinu, ka tas dažreiz izskatās mazliet abstrakti. Par Dievu, Tēvu mums jau ir izveidojies priekšstats - var labi iztēloties Radītāju, jo mēs redzam radījumu. Ar Dievu kā Tēvu saistās aina par gādīgu tēvu. Dieva Dēls - tad mēs uzreiz domājam par Jēzu Kristu - un Viņu mēs varam dažādi iztēloties. Bet Svētais Gars, Dieva varenība mums ir kaut kas mazliet

abstrakts. Par Svēto Garu nevar veidot kādu tēlu, To var tikai piedzīvot un atpazīt tajā, ko Gars dara pie cilvēkiem un caur cilvēkiem. Svēto Garu atpazīst Viņa darbībā. Un tad viss uzreiz kļūst skaidrs.

Kopš Kristus baznīcas nodibināšanas Svētais Gars darbojas visā savā spēkā Kristus baznīcā, kur Viņš nav apstājies darboties. Kopš Svētais Gars darbojas uz zemes, Viņš devis neskaitāmiem cilvēkiem atziņu, ka Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls. Pāvils saka: bez Svētā Gara darbības cilvēks nevar apzināties, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Ja kāds cilvēks nonāk līdz atziņai, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, tad tās ir Svētā Gara darbības sekas. Svētais Gars visos laikos rūpējas par to, lai ticīgs cilvēks, kas ir nonācis līdz ticībai Jēzum Kristus, caur ūdens kristību tiktu pievienots Kristus baznīcai. Svētais Gars ir rūpējies par to, lai evaņģēlija priekš vāsts atskanētu visattālākajos zemes nostūros. Viņš rūpējas par to, lai ticīgie savu ticību varētu stiprināt caur evaņģēlija sludināšanu. Ja padomā par to, ko kristieši ir izcietuši šajos gadu simteņos, kad daudzi tika vajāti, piedzīvoja lielu trūkumu un ciešanas, bet Svētais Gars vienmēr ir gādājis, lai viņi tiktu stiprināti un

varētu palikt stipri ticībā Jēzum Kristus. Visā kristietības vēsturē daudzi kristieši ir piedzīvojuši ļoti ļaunas lietas, un pārējie tad teica: „Kur tad tagad ir Dievs?” Spēcināti caur evaņģēlija sludināšanu, tie palika stipri savā ticībā: „Nē, es ticu Jēzum Kristus un sekošu Viņam arī turpmāk.” Šeit var atpazīt spēcīgu Svētā Gara darbību. Svētais Gars vienmēr ir darbojies Kristus baznīcā. Protams, arī redzamajā Kristus baznīcā daudz kas noticis tāds, kas nebija labs, jo cilvēki ir un paliek cilvēki. Bieži vien Jēzus Kristus vārds ticis ļaunprātīgi izmantots, piemēram, sākot karu Jēzus Kristus vārdā. Kristieši vajāja neticīgos un nogalināja tos. Notika daudz citu ļaunu lietu - vienkārši tāpēc, ka cilvēks ir un paliek tikai cilvēks. Bet Svētais Gars rūpējas, lai, neskatoties uz visām šīm cilvēku nepilnībām,

Draudzēs deg Svētā Gara uguns

evaņģēlijs tiktu nests tālāk, lai kristieši arī turpmāk varētu ticēt Jēzum Kristus un palikt uzticami Viņam. Ja par to visu padomā, tad var just, cik vareni, cik spēcīgi ir darbojies Svētais Gars, neskatoties uz visu postu, kārdinājumiem un kļūdām, kas tomēr neiznīcināja kristīgo ticību. Joprojām ir daudz kristiešu, kuri ir ticīgi un seko Jēzum Kristus. Mēs pateicamies Svētajam Garam, ka tas spēka pilns darbojās visus šos gadsimtus un darbojas joprojām.

Pa labi: pēc vārda lasījuma no Bībeles seko lasījums no Apustuļu darbiem 2, 36-43

Apakšā: sirsnīga sasveicināšanās pie baznīcas Goslārā (Vācija)

Mēs pateicamies Svētajam Garam, ka tas darbojas caur apustulātu. Kopš no jauna ir pasaukti apustuļi, Svētais Gars darbojas savā spēkā caur viņiem. Caur apustuļiem cilvēki var saņemt Svētā Gara dāvanu un kļūt par jaunu būtību Jēzū Kristū. Svētā Gara darbība padara iespējamu to, ka mēs varam svinēt svēto vakarēdienu un līdz ar to baudīt Jēzus Kristus miesu un asinis. Caur apustuļiem Svētais Gars darbojas visā savā spēkā un saka: Kungs nāks drīz!

Taču, kopš apustuļa amats atkal darbojas, ir bijuši daudzi kārdinājumi un pretestības, ko vajadzēja pārvarēt. Šur un tur gan apustuļi, gan viņu piekritēji tika vajāti, tomēr Svētais Gars turpināja darboties tālāk, un neviens nevarēja to apturēt. Arī apustuļi ir tikai cilvēki – tāpat nepilnīgi. Un, kur darbojas apustuļi, ir arī kļūdas. Piemēram, sprediķi ienāk cilvēciskie uzskati vai dažādu kultūru nianšes, par ko varētu teikt: nu, jā, te ar evaņģēliju nav sakara, te vairāk

darbojas cilvēciskais faktors. Taču apustuļu kā cilvēku nepilnīgums netraucēja Svētajam Garam darboties tālāk. Un arī tagad Svētais Gars spēkā darbojas tālāk caur apustuļiem - turpinās Svētā Gara dāvanas nodošana, tiek svinēts svētais vakarēdiens un sagatavota Kristus līgava. Mēs esam pateicīgi

Svētajam Garam, ka tas vēl joprojām savā spēkā darbojas caur apustuļa amatu un ka nepilnīgie cilvēki var tikt sagatavoti kā Kristus līgava.

Mēs pateicamies Svētajam Garam, ka Tas visā savā spēkā ir darbojies pagājušos gadsimtos.

Svētais Gars Kristus baznīcā – draudzēs un Dieva bērnos - darbojas ar lielu spēku caur apustuļa amatu. Lielais Dieva bērnu pulks darbojas visā pasaulē vairāk nekā 60 000 draudzēs – tur deg Svētā Gara uguns. Es vispirms domāju par jauniešiem. Es atgriezšos pie nesenā notikuma pagājušās nedēļas beigās. Visi, kas piedzīvoja jauniešu lielo tikšanos Diseldorfā, var liecināt, ka te joprojām deg Svētā Gara uguns. Šie jaunieši ir sajūsmā par Jēzu Kristu, seko un kalpo Viņam. Un to

es piedzīvoju ne tikai Diseldorfā, to es sajūtu katru reizi, kad tiekos ar jauniešiem visās pasaules vietās. Tas jau ir pateicības vērts, ka Dievs mums ir devis tik daudz jauku jauniešu, kuri deg par Jēzu Kristu un ļauj Svētajam Garam sevi mācīt un vadīt. Bet tas nav raksturīgs tikai jauniešiem. Es varu apgalvot, ka tā tas ir visās 60 000 draudzēs visā pasaulē - arī pavisam mazās draudzēs, kur ir tikai maza

saujiņa ticīgo, Svētais Gars darbojas visā savā spēkā un godībā. Tas nav tā, ka kāds teiktu: ak, ja mēs esam tikai trīs vai esam tikai pieci, tad te Svētais Gars deg kā vāja liesmiņa taupības režīmā. Arī šajās mazajās draudzēs Svētais Gars atklājas visā savā pilnības spēkā, un ticīgie var piedzīvot Dieva klātesamību! Arī viņi saņem pestīšanas pilnību. Svētais Gars nav saistīts ar kādu noteiktu ticīgo skaitu. Viņš

Vakarēdienu mirušajiem saņem apriņķa apustulis Peters Šulte (Okeānija) un apustulis Helge Mutšlers (Ziemeļu un Austrumvācija).

Apriņķa apustulis Rudigers Krauze (Ziemeļu un Austrumvācija) atver traukus svētā vakarēdiena svinēšanai.

var darboties lielā spēkā arī pavisam mazās draudzēs, arī gluži neiespējamās situācijās. Es iedomājos par daudzām draudzēm, kur brāļi un māsas sanāk kopā bēgļu nometnēs. Citiem jāglābjas no vajāšanas, un viņi sanāk kopā kaut kur mežā. Viņiem nav nekā, bet viņi saņem pestīšanas pilnību caur Svētā Gara spēku. Valstīs, kur ir daudz brāļu un māsu, mums ir draudzes pat cietumos. Tur nebrīvē atrodas jaunapustuliskie kristieši, kuri ir notiesāti un ieslodzīti. Tur arī tiek svinēti dievkalpojumi. Sabiedrība tiem ir teikusi: mēs jūs nevēlamies, jums ir jāpavācas nost no ceļa. Bet, kur tiek svinēti dievkalpojumi, tur arī Svētais Gars var darboties visā savā pilnvaru spēkā. Arī šie brāļi un māsas, kuri atrodas īpašos apstākļos, piedzīvo Dieva klātesamību, Viņa mīlestību un saņem visu, kas ir nepieciešams viņu dvēseļu pestīšanai. Tie ir tikai nedaudzī piemēri. Mēs pateicamies Svētajam Garam, ka Tas tik spēcīgi darbojas caur nepilnīgiem cilvēkiem.

Svētais Gars darbojas un strādā visā savā spēkā mūsu brāļos un māsās. Mums ir daudz brāļu un māsu, kuri mums ir kā

paraugs. Daudzus gadus viņiem ir jānes liela nasta, viņi piedzīvo postu un ciešanas. Mēs dažkārt jautājam: kā viņi ar to tiek galā? Kā viņi to spēj? Šiem brāļiem un māsām ir stipra, nesatricināma pašāvība uz Dievu. Viņi mīl Jēzu Kristu arī turpmāk, seko Viņam un paliek uzticami. To var tikai apbrīnot. Es domāju par daudziem brāļiem un māsām, kuri nenogurstoši kalpo Kungam, vai būdami amatā vai vienkārši kalpošanā. Viņiem būtu 250 pamatojumu, lai teiktu: es vairāk nekalpošu. Viņi vienkārši kalpo tālāk, jo ļauj sevi vadīt Svētajam Garam. Mēs pateicamies Dievam, Svētajam Garam, ka Viņi atkal un atkal stiprina brāļus un māsas kalpošanā un mierina viņus. Šajos Vasarsvētkos es vēlos, mīļie brāļi un māsas, nodot īpašu vēsti un būt par visa apustulāta vēstnesi: mēs - kā Jēzus Kristus apustuļi - sakām, kā teica Pāvils: mēs pateicamies Dievam par prieku, kuru drikstam caur jums piedzīvot! Jūs esat mūsu prieks! Šo pateicību es vēlos izteikt visu apustuļu vārdā. Vēlreiz: mēs pateicamies Dievam par prieku, kuru drikstam caur jums piedzīvot! Jūs esat mūsu prieks! To es vēlējos šodien pateikt.

Aprinča apustuļa palīgs Davids Devarajs (Indija)

Aprinča apustulis Kububa Soko (Zambija, Malavi, Zimbabve)

Aprinča apustuļa palīgs Džons V. Fendts (ASV)

Šī Svētā Gara pilnā spēka darbība Kristus baznīcā caur apustulātu draudzēs, pie brāļiem un māsām mums ir mierinājuma un prieka avots. Tajā pamatojas un atdusas mūsu cerība. Svētais Gars darbosies savā spēkā līdz beigu laikiem. Kungs Jēzus kādu reizi salīdzināja Dieva valstību ar sēklu, kuru cilvēks ieliek zemē. Neatkarīgi no tā, vai cilvēks paliek modrs vai guļ, strādā vai nestrādā, sēkla aug tālāk, uzdīgst, un cilvēks nezina, kā tas viss notiek. Ar to Jēzus vēlējas pateikt, ka Dieva valstības nākšanu un pieņemšanos spēkā neviens cilvēks nespēs apturēt, tā noslēpumainā veidā turpinās attīstīties tālāk pretī savam noslēgumam. Svētais Gars arī turpmāk darbosies visā savā spēkā caur apustuļa amatu un būs klātesošs, lai apustuļi varētu izpildīt savu uzdevumu līdz galam. Svētais Gars arī turpmāk darbosies mūsos. Ja mēs ļausim sevi vadīt, Viņš izveidos mūsos jauno būtību un mēs no nepilnīgiem cilvēkiem kļūsim līdzīgi Jēzum Kristum. Kunga līgava būs sagatavota tad, kad nāks Kungs. Svētais Gars arī turpmāk darbosies Kristus baznīcā visā savā spēkā, arī pēc Kristus atnākšanas. Viņš rūpēsies par to, lai ticīgie tiktu paēdināti caur Svēto Garu - arī spaidīgos antikrista valdīšanas apstākļos. Kaut arī Jēzus Kristus ienaidnieks liks visu uz spēles, tik un tā tas nespēs apturēt Svētā Gara darbību. Svētais Gars rūpēsies par to, lai kristieši paliktu uzticami Jēzum Kristum. Svētais Gars pabeigs darbu un sagatavos savu tautu lielajam notikumam. Viņš sagatavos Kristus baznīcu un ievēdīs to jaunajā radījumā, kurš paliks mūžīgā kopībā ar Dievu. Ja to visu tā redz, mīļie

brāļi un māsas, mums ir daudz iemeslu pateikties Svētajam Garam, Dievam, tos slavēt un godināt. Mums ir iemesls Viņam pateikties, ka tas mūs ir darījis bagātus Jēzū Kristū. Mums, apustuļiem, arī ir daudz iemeslu pateikties, ka Viņš mūs ir darījis bagātus Jēzū Kristū. Patiesi, gods Dievam, Svētajam Garam. Viņš pabeigs savu darbu. Āmen.

PAMATDOMAS

Mēs atpazīstam Dieva, Svētā Gara spēku baznīcas vēsturē, apustuļu un ticīgo kalpošanā.

Mēs vēlamies dzīvot Svētajā Garā! Tad Kristus atnākšanas dienā mēs tapsim uzmodināti caur Viņa Svēto Garu.

Apustuļa Franca Vilhelma Otena dievkalpojums Cēres draudzē

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Apustuļa Franca Vilhelma Otena dievkalpojums Cēres draudzē

Apustulis Otens kopā ar Cēres draudzi

29. oktobrī Cēres skolā notika apustuļa Otena dievkalpojums. Apustulis kalpoja ar vārdu no Apustuļu darbiem 13, 22a: „Es esmu atradis Dāvidu, Isaja dēlu, vīru pēc sava prāta, kas darīs visu, ko es gribu.” Šajā dievkalpojumā, kur piedalījās vairāk nekā septiņdesmit bērni un pieaugušie, apustulis runāja par to, cik svarīgi ir paļauties uz Dievu un pildīt Viņa gribu. Tā rīkojās arī jauneklis Dāvids, kurš dzīvoja ķēniņa Saula laikā, kad izraēlieši cīnījās ar daudziem ienaidniekiem, tanī skaitā arī ar filistiešiem. Kādu dienu Dāvids nesa ēdienu saviem vecākajiem brāļiem, kuri bija karavīri. Un viņš redzēja un dzirdēja, kā viens filistiešu karavīrs vārdā Goliāts pastaigājās sava karaspēka priekšpusē un visādi izsmēja, un zobojās par izraēliešu karavīriem. Goliāta augums bija gandrīz trīs metri, un viņš bija tik spēcīgs kā desmit karavīri kopā. Viņš nostājās un teica: „Izraugiet sev vienu vīru, lai mēs

cināties viens ar otru. Ja tas mani pieveiks, mēs kalposim jums, bet, ja es viņu pieveicu, jūs būsit mūsu kalpi!” Taču neviens no izraēliešiem neuzdrošinājās iet cīņā ar Goliātu. Tad visu priekšā iznāca Dāvids, apbruņojies ar savu ganu lingu un pieciem upes oļiem un teica: „Tu nāc pie manis ar zobenu un šķēpu, bet es eju tev pretī tā Kunga Cebaota vārdā!” Un Dāvids laida ar lingu akmeni, un tas trāpīja tieši filistieša pierē, un Goliāts nokrita zemē. Tā Dāvids ar lingu un akmeni pārspēja filistieti, jo viņš paļāvās uz to Kungu un tāpēc Dievam bija labs prāts uz Dāvidu.

Ar šo piemēru apustulis akcentēja: ja mēs rīkosimies mūsu debesu Tēva vārdā, darot labus darbus, mēs vienmēr būsim tikami tam Kungam un Viņš vienmēr palīdzēs mums paveikt visas lietas.

VASARSVĒTKU BRĪNUMS

APUSTUĻU DARBI 2, 1-47

Piecdesmit dienas pēc Lieldienām, Vasarsvētkos, apustuļi ar sievām un vīriem, kuri bija sekojuši Jēzum, sapulcējās kādā Jeruzalemes namā. Viņi gaidīja, ka pār tiem nāks Svētā Gara spēks, kā to bija solījis Jēzus.

Pēkšņi no debesīm nāca rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja. Un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem, un visi tika piepildīti ar Svēto Garu. Un tie runāja dažādās mēlēs (valodās), stāstot par lielajiem Dieva darbiem.

Tajā pašā laikā daudzi svētceļnieki bija ieradušies šajā pilsētā no Mezopotāmijas, Āzijas, Ēģiptes, Lībijas un Romas. Viņi bija atceļojuši, lai nestu upuri Jeruzalemes templī.

Daudzi svētceļnieki atnāca uz namu, kurā mācekļi, pildīti ar Svēto Garu, runāja ar tiem. Tie konstatēja savādu lietu: katrs dzirdēja vēsti savā valodā.

Klausītāji jautāja: „Kā tas ir iespējams? Šie vīri taču nāk no Galilejas. Kā tie pēkšņi var runāt citās valodās?”

Vieni uzskatīja, ka tie varbūt ir piedzērušies. Tad Pēteris sāka runāt. Viņš teica: „Šeit neviens nav piedzēries. Šodien ir noticis liels brīnums. Dievs izlēja savu Svēto Garu, kā to Viņš bija sludinājis caur praviešiem.” Tad viņš stāstīja par Jēzu - ka tas tika sist krustā un nu ir piecēlies no mirušajiem.

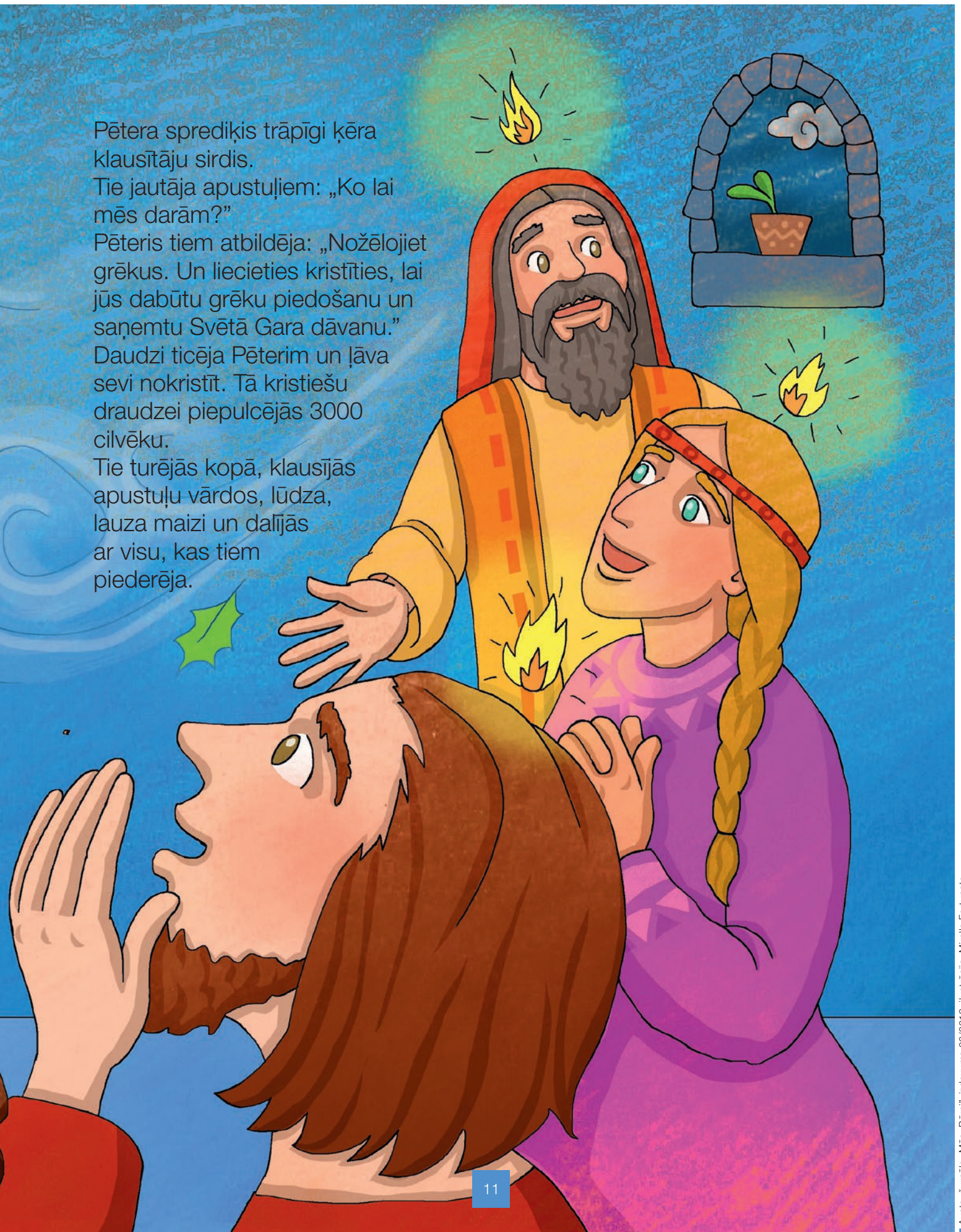
Pētera sprediķis trāpīgi ķēra klausītāju sirdis.

Tie jautāja apustuļiem: „Ko lai mēs darām?”

Pēteris tiem atbildēja: „Nožēlojiet grēkus. Un liecieties kristīties, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu.”

Daudzi ticēja Pēterim un ļāva sevi nokristīt. Tā kristiešu draudzei piepulcējās 3000 cilvēku.

Tie turējās kopā, klausījās apustuļu vārdos, lūdza, lauza maizi un dalījās ar visu, kas tiem piederēja.

PIE RUBEINA MARANGUAPĒ (BRAZĪLIJA)

Sveiki, es esmu Rubeins – esiet sveicināti manā dzimtenē Brazīlijā!

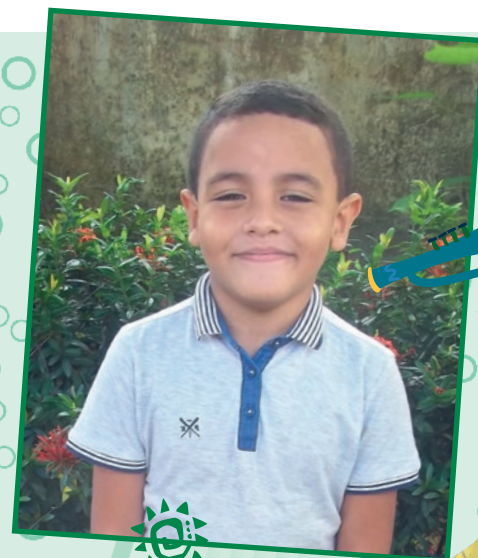
Brazīlija ir lielākā valsts Dienvidamerikā un piektā lielākā pasaulē. Es dzīvoju Brazīlijas ziemeļos, netālu no Fortalezas, kas ir Searas štata administratīvais centrs. Šeit visu gadu ir ļoti karsti.

Mūsu pludmales ir brīnišķīgas. Daudz tūristu ierodas Fortalezā, lai izbaudītu jūru un liedagu.

Liedagā un arī jūrā ir redzams daudz žangadu - tie ir koka plosti, ar kuriem zvejnieki brauc jūrā, lai ķertu lielas zivis.

Pilsētu, kurā es dzīvoju, sauc Maranguape. Tā ir kalnu un ezeru iekšauta; apkārtnē ir zaļa un skaista. Kopā ar tēti un māsām mēs bieži staigājam pa skaisto apkārtni. Pirms diviem mēnešiem man palika seši gadi. Kad es būšu vecāks, es vēlos izstaigāt visas dabas takas un atklāt dzīvniekus, kuri tur mājā.

Man ir divas māsas, Ruta un Rakele, viņas ir dvīnes. Es ļoti mīlu viņas, un viņas mīl mani. Šai attēlā jūs redzat mūs visus baznīcas priekšā Maranguapē. Viņas abas dzied baznīcas korī. Arī es vēlos vēlāk dziedāt korī. Dziesmas, kuras tur tiek dziedātas, man ļoti patīk. Kaut arī no sprediķa daudz ko nesaprotu, es zinu, ka katrs dievkalpojums ir kaut kas īpašs. Mans tētis saka, ka mēs katrā dievkalpojumā satiekamies ar mūsu debesu Tēvu.

Un tā izskatās mūsu baznīcas ēkas iekšienē. Mans tētis ir aprīnča evaņģēlists. Darbdienās viņš bieži mani aizved no skolas uz mājām un arī ņem līdzi uz citām draudzēm. Vislabāk man patīk Mukunas draudzē. Tur ir skaists dārzs, kuru kopj draudzes brāļi un māsas.

Tā ir mūsu ģimene neilgi pēc manas piedzimšanas. Kad man bija četri gadi, mamma saslima un aizgāja mūžībā. Man viņas ļoti pietrūkst. Tētis vienmēr saka, ka viņa mani ļoti mīlēja. Pēc divu meitu piedzimšanas mana mamma vēlējās vēl vienu bērnu - dēlu, un tad piedzimu es. Mīļais Dievs izpildīja viņas vēlēšanos.

Pa dienu es esmu skolā. No rīta es tur pildu uzdevumus, uzdotus iepriekšējā dienā. Manus draugus sauc Heitors, Vinisiuss, Emanuela un Sofija. Vai jūs zinājāt, ka mums ir atzīmes no 0 līdz 10? Un 10 ir pati labākā atzīme. Skolas mācību gads sākas februārī un beidzas decembra sākumā. Jūlijā ir divu nedēļu brīvlaiks.

Tad man ir laiks spēlēt ar manām figūrām. Mana mīļākā figūra ir Makss Stīls..

Uz motocikla es izskatos pēc varoņa, vai ne?

Attēls: © iCreations.de - stock.adobe.com

| Kristus atnākšana

Apustulāta uzdevums šodien ir gatavot kristiešus Jēzus atnākšanai un stiprināt visiem 21. gadsimta izaicinājumiem, kā to skaidri pasaka pirmapustulis Žans Luka Šneiders savā rakstā draudzēm.

Kristieši tic, ka Svētais Gars ir klātesošs baznīcā un darbojas tajā (Jaunapustuliskās baznīcas „Katehisms jautājumos un atbildēs” (JBK-JA) 712). Mēs atpazīstam Svētā Gara darbību baznīcā tajā, ka

- Jēzus Kristus apsolījums tiek turēts modri (JBK JA 203).
- apustuļi, Svētā Gara pilni, darbojas, lai sagatavotu ticīgos uz Jēzus Kristus atnākšanu (JBK JA 433).
- gara rosinošam sprediķim ir mērķis orientēt draudzi Jēzus Kristus atnākšanai (JBK JA 626).

Katehisms uzsver, ka „apustuļa amata būtība ir sludināt Kristus atnākšanu un sagatavot tai draudzi” (JBK-JA 442). Man liekas: mēs sev jautājam, kāds ir labākais veids, lai mūsdienās sludinātu Kunga atnākšanu un modri turētu šo apsolījumu.

Pamats tam, kas traucē Kunga atnākšanas sludināšanai

Pirmie kristieši bija pārliecināti par drīzu Kristus atnākšanu. Taču apsolījuma nepiepildīšanās un apustuļa amata pārtraukšana noveda kristiešus pie tā, ka Kunga atnākšana tika it kā atlikta uz aizvien tālāku un tālāku nākotni.

Kunga drīzā atnākšana, atjaunojot apustuļa amatu, tika sludināta ar nepieciešamo autoritāti. Taču mēs varam secināt, ka Jēzus atnākšanas apsolījums neizraisa to sajūsmu, kādu tas būtu pelnījis. Pamats tam ir daudzējāds. Dažus iemeslus varam nosaukt:

- apustuļi sludina Kunga atnākšanu no jauna jau kopš 19. gadsimta trīsdesmitajiem gadiem, un tas joprojām nav noticis. Par beigu laiku liecinošās zīmes tika interpretētas dažādi, turklāt bieži šīs interpretācijas tika pierādītas kā maldīgas;
- dzīves grūtajiem apstākļiem, lai „paglābtos” no šīs pasaules. Daudzi, arī tie, kas skaitījās piederīgi zemākajiem slāņiem, aizvien vairāk centās gūt saimnieciskus un sociālus panākumus, lai uzlabotu savu eksistenci;
- šo notikumu, kuru mēs sludinām, pārdabiskais raksturs (Kristus atnākšana, augšāmcelšanās no mirušajiem, dzīvo pacelšana, tūkstoš gadu miers), kā arī mūsu sprediķis apgrūtina tā visa izpratni mūsu līdzcilvēkiem. Pat mūsu vidū ir tādi, kuri iesaka šīs tēmas nepārrunāt ar bērniem, lai tos kaut kādā veidā netraumētu;
- daži neakceptē domu, ka Jēzus savā atnākšanā tiesās. Cilvēkiem iespēja tapt tiesātiem no Dieva rada bailes, un pēc viņu ieskatiem tas neatbilst tai atziņai, kāda tiem ir par Jēzu. Padomāsim par to, ka daudzi ticīgie dzīvo ģimenē, kur ir gan jaunapustuliskie kristieši, gan tādi, kuri nepieder mūsu baznīcai, vai arī ir praktizējoši un

nepraktizējoši baznīcas locekļi. Izredzes, ka, Kristum atnākot, viņi tiks nošķirti cits no cita, var izraisīt brāļos un māsās ciešanas un netiksmi;

- mūsu mācība par nākotnes lietām bieži vien nesaskan ar citu konfesiju uzskatiem. Kad mēs runājam par Kunga atnākšanu, mums pārmet, ka mēs uzsveram atšķirīgo, nevis kopīgo ar citiem kristiešiem. Un, ja mēs mācām – lai piederētu Kristus ligavai, jābūt dzīva apustuļa apzīmogatam, mūs apsūdz par ekskluzivitāti un sektantismu.

Kā mēs runājam par Kunga atnākšanu?

Šie apstākļi mums neatņems drosmi, lai pildītu mūsu uzdevumu, sludinot Kunga tuvo atnākšanu. Bet, lai gūtu izpratni, mums ir jārikojas tā, kā to darīja apustulis Pāvils, proti, jāņem vērā, kas ir mūsu klausītājs (1. Korintiešiem 9, 20–23). Mūsu šodienas sprediķi par Kunga atnākšanu jāpastāsta, ka Jēzus Kristus augšāmcelšanās, debesbraukšana, kā arī Viņa atnākšana ir aptverama tikai ticībā. Kungs teica, ka nav iespējams noteikt Viņa atnākšanu (Mateja 24, 44; Lūkas 17, 20). Saviem apustuļiem Viņš skaidri teicis: „Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs nolīcis savā pašā varā.” (Apustuļu darbi 1, 7) Marka 13 mēs atrodam Jēzus norādes par notikumiem, kuri būs pirms Viņa atnākšanas. Būs kari, zemestrīces, bads, vajāšanas, tāpat viltus pravieši, kas rādīs zīmes un darīs brīnumus. Visas šīs lietas pagājušajos gadsimtos ir notikušas. Fakts, ka šīs lietas ir aktuālas arī šodien, nevar nozīmēt neko citu, kā vien pierādījumus Kristus tuvajai atnākšanai. Mēs varam secināt, ka nekas nevar aizkavēt pestīšanas plāna piepildīšanos. Izvairīsimies runāt par „laika zīmēm”, lai pārliecinātu ticīgos par Jēzus atnākšanu. Mēs ticam Kunga atnākšanai, jo to ir apsolījis pats Jēzus un Svētais Gars mums to atgādina. Mēs ticam, ka Jēzus drīz nāks, jo apustulāts no jauna darbojas virs zemes, lai sagatavotu Viņa atnākšanu.

Pestīšana, kuru Dievs mums piedāvā, ir vairāk nekā tikai mūsu materiālās eksistences uzlabošana. Viņš vēlas mūs ievest valstībā, kur vairs nebūs ļaunā un visu viņa izpausmes formu (ciešanu, netaisnības, melu, liekulības, naida un nāves) (Ebrejiem 11, 14–16), kur cilvēki dzīvos harmonijā ar Dievu un savā starpā. Kopību veidos cilvēki, kuri, neskatoties uz savstarpējo atšķirību, būs kā viens vesels, attēlojot dievišķo Trīsvienību. Mūsu motivācija nav aizbēgt no pasaules vai izvairīties no kādas gaidāmās katastrofas. Mums ieiešana Dieva valstībā nav bēgšana, bet gan loģiskas beigas. Mēs ceram būt tādi, kādus mūs ir radījis Dievs.

Mēs neapstrīdam to, ka cilvēki, kurus vieno labā griba un centieni, var kādu laiku nodrošināt mieru, taisnību un

labklājību zināmai cilvēces daļai. Bet mēs esam pārliecināti - nav iespējams to radīt visai cilvēcei kopumā laikā un telpā. Vienīgi visvarenais Dievs var visos laikos un visiem cilvēkiem nākt palīgā, Viņam pašam iejaucoties notikumos. Dieva nākšana pie cilvēkiem Dēlā bija tieša Dieva iejaukšanās cilvēces vēsturē. Nākamā tiešā iejaukšanās notiks Jēzus Kristus atnākšanā, kad Viņš savā spēkā un godībā paņems pirmdzimtos un vēlāk rīkos beigu tiesu. Visas dievišķās iejaukšanās ir ārpus cilvēka saprāta, un tās var aptvert tikai ticībā. Te mēs redzam nevis Dieva nolūku mūs iebaidīt, bet gan Viņa mīlestības izpausmi.

Savā neredzamajā atnākšanā Kungs ņems pie sevis tikai izredzētos, kuri būs sasnieguši nepieciešamo briedumu. Lai mums būtu labas izredzes šajā tiesā, nepieciešams apzināties, ka mums tam ir nopietni jāgatavojas. Taču šī tiesa lai neizraisa mūsos bailes. Mēs liekam visu savu cerību uz žēlastību, kuru Kungs parādīs tiem ticīgajiem, kuri patiesi domās par kopību ar Viņu (1. Pētera 1, 13).

Jēzus atkal nāks, lai paņemtu līgavas draudzī pie sevis, un ar to svinēs kāzas debesīs. Līgavas tēls norāda uz priekšstatu par mīlestības kopību, bet kāzu aina - uz prieku un līdzdalību. Tomēr līgavas paņemšana vēl nenozīmē visu lietu beigas. Tā jāuzlūko kā viena pestīšanas posma noslēgums. Tie, kuri pieder pie līgavas draudzes, ir pasaukti, lai izpildītu īpašu uzdevumu, proti, pasludinātu evaņģēliju visiem cilvēkiem, kuri dzīvojuši tūkstoš miera gadu laikā. No Dieva rīcības mēs secinām, ka visiem cilvēkiem būs iespējams iegūt mūžīgo dzīvību, pilnīgo kopību ar Dievu un savā starpā.

Kā mēs uzturam dzīvu Kristus atnākšanas apsoliģumu?

Apustuļi ir saņēmuši uzdevumu veikt svēto apzīmogošanu, kurā ticīgie saņem Dieva mantojumu, gatavojoties Kristus atnākšanai. Šī gatavošanās prasa ticīgo aktīvu līdzdarbošanos baznīcā, tāpat katram jādara viss, lai tiktu pestīts (Filipiešiem 2, 12). Tamdēļ mums ir svarīgi, motivējot ticīgos, akcentēt, lai tie būtu modri attiecībā uz Kunga atnākšanas apsoliģumu.

Lai iedvesmotu gatavoties Kunga atnākšanai, mūsu rīcībā ir divas iespējas:

- vairot ticīgo mīlestību,
- izrotāt baznīcu kā vēstītāju par nākamo valstību

Vairot ticīgo mīlestību

Svētajā apzīmogošanā Dievs dāvā cilvēkiem dalību savas būtības uzņemšanai, nododot tiem savu mīlestību

(Romiešiem 5, 5). No šīs mīlestības ticīgajos pamostas vēlme atbildēt tai (1. Jāņa 4, 19). Mēs varam šo mīlestību pavairot ticīgo sirdīs:

- parādot viņiem Jēzus upura lielumu,
- padarot iespējamu iegūt Kristus pilnību,
- pasludinot mantojumu, kuru Dievs tiem sagatavo, iespējamo saņemšanu,
- ļaujot tiem sajūst Kristus mīlestību caur mūsu rūpēm un izpratni.

Dieva bērns, kurš patiesi pazīst Kristus mīlestību, ir šajā mīlestībā „iesakņojies” un ir „piepildīts ar visu Dieva pilnību” (Efeziešiem 3, 17–19), un tam ir vēlme būt pie Jēzus. Šī vēlme atrod izpausmi ikdienas lūgšanā: „Nāc, Kungs Jēzu.” (Atklāsmes 22, 20) Bet tas parādās arī pastāvīgās pūlēs būt jau šodien kopībā ar Dievu.

Apustuļu mācības un cienīgas svētā vakarēdiena baudīšanas dēļ ticīgie ir spējīgi pieaugt Kristū. Kristus mīlestība padara iespējamu pārvarēt kā egoismu, tā vienaldzību un atvērt sevi citiem:

- interesēties par tuvākā stāvokli un nepieciešamības gadījumā rūpēties par to,
- mēģināt liecināt vārdos un darbos, lai varētu citiem atklāt Kristu,
- ilgoties, lai evaņģēlijs beidzot tiktu pasludināts visiem cilvēkiem, tāpēc tiek lūgts Dievs, lai Viņa pestīšanas plāns tiktu īstenots, lai tiktu sūtīts Viņa Dēls un nodibināta miera valstība,
- aktīvi gatavoties, lai kļūtu par Dieva un Kristus priesteriem miera valstībā, lai pasludinātu pestīšanu visiem cilvēkiem.

Baznīca kā vēstnesis nākamajai valstībai

Kad farizeji jautāja Jēzum, kad nāks Dieva valstība, Viņš atbildēja, ka tā jau ir viņu vidū (Lūkas 17, 20.21). Tik tiešām, valstība jau bija klātesoša Viņa personā; un tie, kuri ticēja Viņam, varēja Dieva valstību piedzīvot virs zemes.

Mūsdienās Jēzus savā baznīcā ir klātesošs Svētajā Garā. Viņš darbojas vārdā un sakramentā un vada ticīgos ar savu apustuļu palīdzību. Tur, kur Svētais Gars darbojas Jēzus Kristus pilnvarotajos amatos, ticīgie piedzīvo ciešu kopību ar Jēzu Kristu un savā starpā svētajā vakarēdienā. Līdz ar to tie var jau šeit - uz zemes - sajūst, kāda būs nākamās valstības pestīšana.

Ticīgais, apmierināts ar to, ka drīkst gaidīt Kunga atnākšanu,

Attēls: © sewcream - stock.adobe.com

lūdz Dievu un apmeklē dievkalpojumus, taču beigu beigās viņš gaidot var nogurt. Turpretī, ja tas jau tagad var baudīt nākamās valstības prieku, viņš būs motivēts to arī iemantot. Svētā Gara spēkā mēs strādājam pie tā, lai izrotātu mūsu baznīcu ar nojausmu par nākamo valstību. Mūsu mērķis ir, lai katrs varētu atpazīt - Jēzus valda viņa baznīcā. Jēzus Kristus klātesamība tiek atpazīta šādi:

- kurlie, mēmie un aklie tiks dziedināti – ar Jēzus palīdzību mēs varam pārvarēt visu, kas kavē mūsu komunikāciju un attiecības ar pārējiem,
- apsūdzētājs klusē (Jeremija 8, 9), vairs nerunā par citu kļūdām, kuras Jēzus ir piedevis,
- beidzas diskusijas par to, kurš ir svarīgāks; katrs ir gatavs kalpot otram (Marka 9, 34.35),
- cilvēciskās atšķirības izzūd par labu vienotībai Kristū (Galatiešiem 3, 28),
- domas par materiālām lietām vairs nav pārākas kā rūpes par garīgo (Marka 8, 14–18).

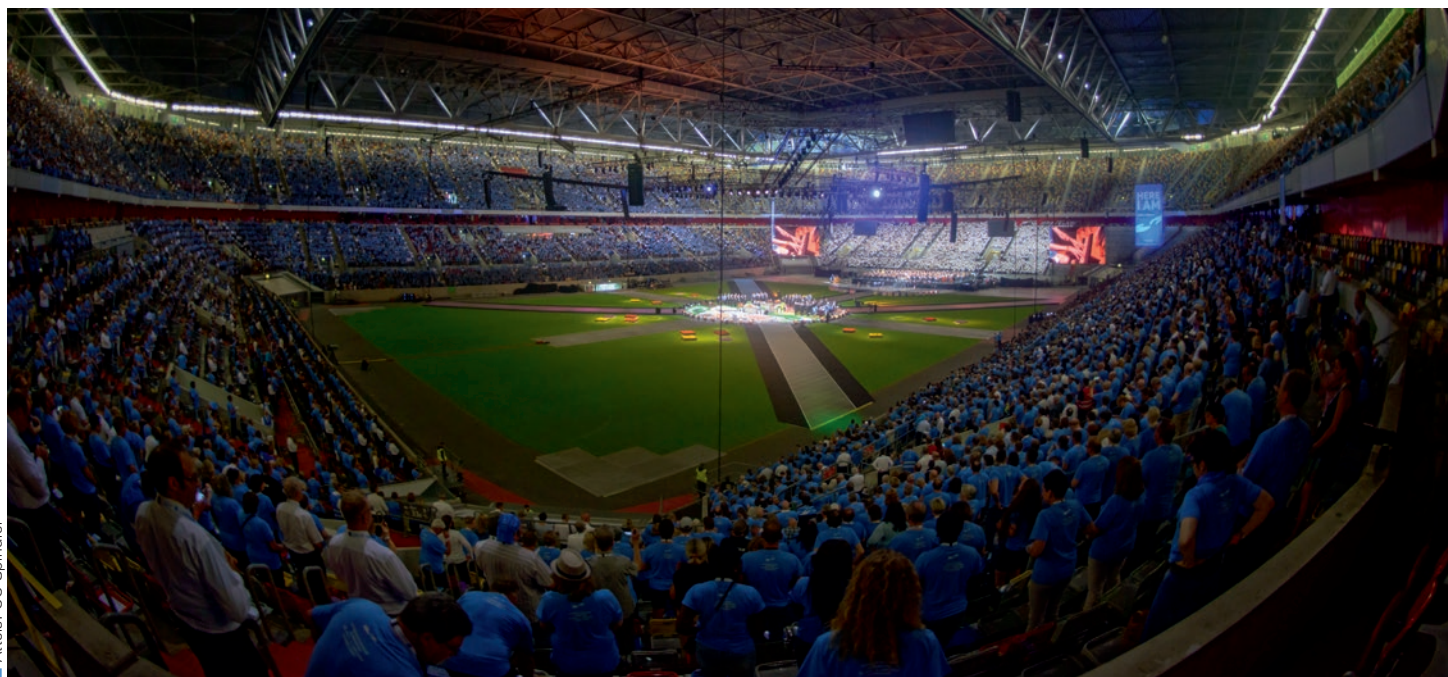
Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Vācija

Izdevējs: Peter Johanning

Attēls: CC Spindler

Attēls: Oliver Rütten

Attēls: CC Spindler

Attēls: Andreas Otto

Te es esmu – Dieva mīlēts

Starptautiskās jauniešu dienas kulminācijas punkts: vairāk nekā 30 000 jauno ticīgo svētdienas rītā sapulcējās uz dievkalpojumu arēnā. Pirmapustulis Šneiders atgādināja klausītājiem par Dieva visaptverošo mīlestību. Un tai vajadzētu tikt piedzīvotai šajā jauno kristiešu kopībā.

Dievkalpojuma, kas norisinājās 2019. gada 2. jūnijā, sākumā pirmapustulis Žans Luka Šneiders atskatījās uz trim iepriekšējām dienām, pateicās jauniešiem arī klātesošo apustuļu vārdā par gatavošanos un apsveica viņus ar vārdiem: „Jūs esat ļoti daudz strādājuši, un Dievs jūsu darbu ir bagātīgi svētījis.”

Baznīcas vadītājs īpaši slavēja jauniešu savstarpējo attieksmi: „Jūs piepildījāt šo kopību ar dzīvību un izdzīvojāt jauniešu dienas devīzi „Te es esmu””

Nest tālāk evaņģēliju par Dieva tuvību un mīlestību

„Te es esmu,” saka Dievs, „te Es esmu tev,” - tā uzsvēra mūsu pirmapustulis Šneiders. Un turpināja: „Dievs akcentē: saki to arī savam tuvākajam. Es esmu arī viņa dēļ.” Pirmapustulis novēlēja, lai jauno kristiešu atbilde skanētu šādi: „Te es esmu, un es vēlos darboties.” Lai jūsu uzdevums ir nest tālāk evaņģēliju par Dieva tuvību un mīlestību!

Liecība kristiešiem: mīlēt un pieņemt

Uz jautājumu, kā to varētu īstenot mūsdienu dzīves apstākļos, Kristus ir devis skaidru atbildi Bībelē: „Cilvēki atpazīs jūs, ka esat Dieva mācekļi, ja jūsu starpā dzīvos un valdīs mīlestība.” Ar to Jēzus nedomāja cilvēcisko mīlestību, bet gan Dieva mīlestību.

Dieva mīlestība dzīvo mūsos caur Svētā Gara dāvanu. Un tā parādās jauno ticīgo savstarpējās attiecībās un arī attieksmē pret savu tuvāko. „Parādiet savam tuvākajam, ka Dievs mīl arī viņu, dodiet mīlestību tālāk,” pirmapustulis apelēja pie jauniešu sirdsapziņas.

Dalīties un savstarpēji palīdzēt

„Mēs esam bagāti Kristū un vēlamies ar šo bagātību dalīties.” Ir jādalās taisnīgi gan priekos, gan bēdās. „Mēs lūdzam viens par otru, mēs dalāmies savā starpā.”

Kristus palīdzēja cilvēkiem, lai uzsvērtu savu mīlestību. Pirmapustulis aicināja mūs ne tikai lūgt, bet arī rīkoties, lai mazinātu otra ciešanas - ne tikai jauniešu vidū, bet arī draudzē un baznīcā kopumā.

Darboties kopā

Kristus pastāvīgi meklēja kopību ar saviem mācekļiem. Tas ir svarīgi arī šodien: „Mēs vēlamies būt un darboties kopā, un to darīt, arī satiekoties aci pret aci, ne tikai ar interneta vai mobilā telefona starpniecību. Lūgt kopā, piedzīvot dievkalpojumu un svinēt svēto vakarēdienu,” - uz to aicina mūsu pirmapustulis.

Dažkārt jānes arī upuris: „Darbojies līdzī, kaut arī tas tev nesagādā prieku,” - pirmapustulis uzmundrināja jauniešus.

Kopīgās aktivitātes nes prieku.

Kristus vienmēr piedeva saviem mācekļiem un dāvāja tiem samierināšanos. Arī jaunu cilvēku lokā veidojas konflikti. Šeit der izmantot Dieva mīlestību kā spēka avotu, lai varētu piedot tuvākajam.

Pamatdomas nākamajām paaudzēm

Daudzus pieminētos aspektus jaunieši jau šajās dienās drīkstēja piedzīvot, par ko priecājās pirmapustulis. Taču viņam ir svarīgi pamatdomas nogādāt līdz klausītājiem un dot līdzī nākamajai paaudzei baznīcā: „Dievs mīl tevi un sagaida no tevis, ka tu to saki savam tuvākajam. Evaņģēlija sludināšana sākas ar to, ka mēs mīlam un uzņemam viens otru, esam spējīgi piedot viens otram, dalāmies viens ar otru un palīdzam.”

Šajā ceļā jaunapustuliskie kristieši nav vieni. Arī citās baznīcās kristieši kalpo savam Meistaram Jēzum Kristum. „Ši kalpošana īstenojas tādējādi, ka parāda visiem cilvēkiem - Dievs mīl katru, Viņš mīl visus bez izņēmuma.” Tāpēc jaunapustuliskie kristieši uztur labas attiecības ar pārējo baznīcu kristiešiem.

Un, ja arī rodas grūtības, sludinot evaņģēliju, tad: „Ar Dieva mīlestību mēs varam pārvarēt vilšanos un pretošanos un darboties tālāk. (..) Mīlēsim viens otru, kā Jēzus mūs mīl, un tas dos īpašu starojumu draudzē un baznīcā.”

PAMATDOMA

Jāņa 13, 34.35.:

„Jaunu bausli es jums dodu, ka jūs cits citu mīlētu, kā es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu. No tā visi pazīs, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.”

Jēzus lūdz mūs, lai mēs mīlētu viens otru, kā Viņš mīl mūs. Mēs to varam parādīt, akceptējot vienam otru, daloties savos priekos un bēdās, palīdzot otram, pulcējoties kopā, lai slavētu Dievu un kalpotu Tam, un varētu piedot otram.

Apskats

06.10.2019	Sanktpēterburga (Krievija)
13.10.2019	Monrovija (Libērija)
20.10.2019	Milhauzena (Francija)
27.10.2019	Kualalumpura (Malaizija)
30.10.2019	Kalaja (Mjanma)
03.11.2019	Jangona (Mjanma)
10.11.2019	Norderšteta (Vācija)
17.11.2019	Sanktgallene (Šveice)
01.12.2019	Malaga (Spānija)
08.12.2019	Ludvigsburga (Vācija)
13.12.2019	Valvisa līcis (Namībija)
15.12.2019	Austrumlondona (Dienvidāfrika)
22.12.2019	Hersfelde-Lauterbaha (Vācija)
29.12.2019	Štāde (Vācija)

New Apostolic Church
International

